

klaret igennem AF, en hel del bliver også klaret gennem et godt samarbejde mellem a-kasserne og virksomhederne.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det er så et nyt emne, jeg bringer ind i billedet, og det er egentlig en indvending mod hr. Ole Vagn Christensens argumenter, men jeg stiller så bare spørgsmålet til hr. Lars Barfoed, så han kan få lejlighed til at drage det ind.

Det er til hr. Ole Vagn Christensens udsagn om, at den branchespecifikke a-kasse har nærest tilhørsforhold til den faglige branche og til arbejdsgiverne i den branche. Det er også historisk betinget, at det er på den måde. Der er jo spredning på brancherne osv.

Det er sådan i det eksisterende system – det er det, jeg vil have hr. Lars Barfoed til at bekræfte – at hvis man tilfældigvis står som medlem i den forkerte a-kasse, altså har fået et forkert job i forhold til den a-kasse, man står i, kan man miste sin ret til dagpenge. Det synes jeg da virkelig er et argument for at få lavet om på systemet.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Først tak til hr. Ole M. Nielsen for inspiration til svar til hr. Ole Vagn Christensen. Jeg er enig i hr. Ole M. Niensens bemærkninger. Der er den problemstilling, hvis man er havnet, som hr. Ole M. Nielsen siger det, i den forkerte a-kasse.

Jeg vil også sige til hr. Ole Vagn Christensen, at jeg er naturligvis, jeg havde nær sagt, mindst lige så optaget af virksomhedernes konkurrenceevne, som hr. Ole Vagn Christensen er det, og jeg ser altså ikke de problemer i det.

Jeg mener udmærket, at en tværfaglig a-kasse vil kunne forvalte den opgave, der ligger i at sikre, at medlemmerne i en ledighedssituation bliver henvist til de relevante aktiverings- og uddannelsesstilbud. Det ser jeg slet ikke noget problem i.

Man kan selvfølgelig hævde, at en branchespecifik a-kasse er mere velbevandret i netop den branches uddannelsesmæssige institutioner og strukturer og forhold, men man kan også omvendt hævde, at en tværfaglig a-kasse bedre vil være i stand til at hjælpe ledige medlemmer over i andre brancher og altså flytte folk rundt på arbejdsmarkedet og hjælpe dem til en efteruddannelse eller omuddannelse, sådan at de kan fungere i en helt anden branche. Så der er måske marginale forskelle i, hvilke kvalifikatio-

ner den ene og den anden type a-kasse har, og der må medlemmerne jo så vælge, hvilken a-kasse de helst vil være medlem af. Det er netop fordelene ved det system, som vi nu gennemfører.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Ole Vagn Christensen, tredje og sidste spørgsmål.

Kl. 17.45

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Til hr. Lars Barfoed: Nu talte jeg ikke om personer, der når frem til aktivering og uddannelse. Jeg mener ikke, at man skal gå ledig så længe. Jeg mener, at det, der har været styrken ved den arbejdspecifikke a-kasse, har været, at man har haft kort tids ledighed.

Derfor er jeg nødt til at sige – hr. Lars Barfoed sagde jo selv, at han var meget optaget af virksomhedernes konkurrenceevne – at i det øjeblik man får delt folk op på mange a-kasser ud fra mange interesser og områder, når det drejer sig om økonomi og tryghed, vil de mennesker, som kommer hen i kasser, som ikke har noget kendskab til de her områder, være sendt ud på herrers mark. Men ikke nok med at de er sendt ud på herrers mark, de er også i den situation, at de ressourcer, som er blevet brugt på dem, står man måske over for at skulle bruge på nogle andre, således at det bliver til en dobbelt omkostning for virksomhederne. Det er det, jeg synes hr. Lars Barfoed burde være optaget af.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Nej, det mener jeg ikke at hr. Ole Vagn Christensen har ret i. Jeg synes også, at de tal, som hr. Freddy Dam tidligere i debatten henviste til, meget godt illustrerer, at den tværfaglige a-kasse, som vi kender i dag, egentlig har været meget god til at hjælpe medlemmerne i job igen, og jeg ser ikke de problemer i det overhovedet. Jeg tror helt sikkert, at tværfaglige a-kasser vil have den samme mulighed for at holde sig i kontakt med forskellige brancheområder, som de branchespecifikke a-kasser har.

I hvert fald er det jo sådan, at det i sidste ende må være op til den enkelte lønmodtager at vurdere, hvor man mener sig bedst serviceret, og hvor man tror, ens muligheder for hurtigere at komme i job igen er størst. Der har de branchespecifikke a-kasser jo en enorm fordel, i og med